

Världen dog ett liv släckt

som vingslags sekunder vår
lilla stund det enda
alltet kretsat kring

vem känner inte så att träden
hallonbusken skratten var det
enda allt som livet byggdes för

mitt jag min mamma farmor
våra roliga kusiner farbror
med den krokigaste gången

drar i livet med en för ögat allt
vingligare hand

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten